

Panorama Bükkzsérc

Eszterházy Károly egerski biskup między latami 1776-1780 zbudował będący pod ochroną zabytków kościół rzymsko-katolicki wioski (p.w. Matki Bolesnej) w prostym stylu rokoka przez architekta Frantza Józsefa z Egeru. W kościele obraz ołtarza malował Kracker János Lukács w roku 1779.

Kościół kalwiński wioski był budowany w roku 1828. Jego dom modlitwy był budowany między latami 1825-1828, a jego wieża została podniesiona w roku 1884. Podłogę kościoła odnowiono w roku 1997 dzięki poparciu holenderskiego kościoła.

Fasady starych pomieszczeń tłoczni

(służących do wyciskania winogron) na Baglyas

Punkt informacyjny pod nazwą „Bukkaljai Kő-út” (Droga Kamienia u podnóża Gór Bukowych) – Eger, w Fellner-tömbelső (w podwórzu bloku Fellner)

bukkalja.info.hu

Urząd Burmistrza; Adres: Bükkzsérc, Petőfi út 4.
Tel.: +36 49/523-011 • www.bukkszerc.hu

1. Skály Podkowa
2. Kościół rzymsko-katolicki
3. Kościół kalwiński
4. Dom Pamiątkowy wioski przy ulicy Petőfi'ego pod num. 39.
5. Piwnice winne

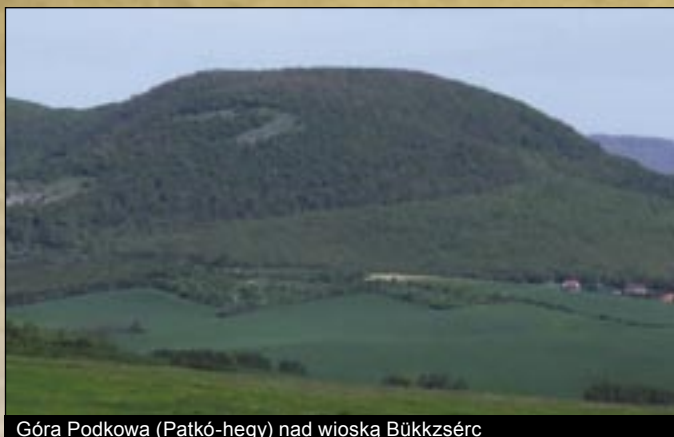
Przygotował: Kaptárkó Természetvédelmi és Kulturális Egyesület z finansowaniem Norwég Civil Támogatási Alap

www.kaptarko.hu

Bükkzsérc

Góra Podkowa (Patkó-hegy) nad wioską Bükkzsérc

Bükkzsérc oddalony jest 25 km od Egeru. Położony jest w 2 km dolinie, wzdłuż południowej granicy Narodowego Parku Gór Bukowych, obok potoku Czereśniowego (Cseresznyés) i częściowo wspina się na okoliczne zbocza gór. Pierwsze wzmianki o wiosce pochodzą z roku 1248 w dokumencie króla IV. Béli pod nazwą Serch. Osada wtedy była majątkiem egerskiego biskupstwa. Podczas ruchu husyckiego była bazą okolicy a podczas okresu tureckiego była obszarem podbitym. Liczbę ludności okolicy możemy określić ze spisu, który powstał w roku 1695 po wydaleniu Turków. Wtedy zanotowano 20 sztuk w większości zniszczonych domów, które mogło zajmować około 100-120 mieszkańców. W roku 1786 w czasach pierwszego oficjalnego spisu ludności w osadzie spisano 631 mieszkańców. Ta licz-

Kościół rzymsko-katolicki

Kościół kalwiński

Rząd piwnic na Baglyas

ba stopniowo wzrastała i tak w roku 1941 kiedy odbywał się spis ludności już wzrosła do 1743 osób. W historii osady była to najwyższa liczba mieszkańców. II wojna światowa i po tym następnym dekadzie lat przyniosły radykalne zmiany we wzroście liczby ludności osady. Zaczął się proces niżu demograficznego, które niestety trwa do dziś.

Tutejsza ludność korzystała z lasów Gór Bukowych: z zawodów związanych z leśnictwem może najbardziej okazało się wypalanie wapna i przewóz wypalonego wapna, w trakcie, którego przewoźnicy swoimi wozami objeżdżali wszystkie wioski Niziny Węgierskiej. Na południowych łagodnych zboczach gór, które w koło obejmują wioskę uprawiano winogrona i zajmowano się wyrabianiem wina jako zawód uzupełniający, który na szczęście na nowo zaczyna odżywać i obok pięknych naturalnych krajobrazów pojawia się w życiu wioski jako atrakcyjność turystyczna.

Piwnica Pelyhe

Dom Regionalny wioski

Jedną dziwną naturalną formacją (Skały Podkowa - Patkó-szklák) przyciąga nasze spojrzenie na szczyt góry Hódos wznoszącej się nad wioską. Według legendy ludowej ta skalna formacja znajdująca się w kole o średnicy 100 m. zachowuje ślady podkowy konia króla Św. Władysława.

Na południe od wioski w 1,5-2 km odległości w dwóch miejscach stoją rzędem w tuf riolitowym wydrążone piwnice winne: na rzędzie Alsóhegyi i Baglyasi. Z tych najważniejsza jest piwnica Pelyhe (Pelyhe-pince), która znajduje się w rzędzie piwnic Alsóhegyi i jej rzeźby, które wykonał mistrz-kamieniarz Soltész Sándor z Bükkzsérca.

W osadzie znajduje się mniej więcej 30 chłopskich domów będących pod miejscową ochroną zbudowanych z kamienia w pierwszej połowie XX wieku. Z tych domów jeden jest **Domem Pamiątkowym Wioski** przy ulicy Petőfi'ego pod num. 39, w którym można oglądać wystawę składającą się ze starych zdjęć i używanych przedmiotów.

Rzeźbione reliefy piwnicy Pelyhe

Muzeum w piwnicy Pelyhe